

ת"פ 28872/03/16 - מדינת ישראל נגד אדל רובין

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 28872-03-16 מדינת ישראל נ' רובין
תיק חיצוני: 187064/2014

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	אדל רובין

החלטה

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירה של גניבה בידי עובד ממעביד, עבירה בניגוד לסעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשמת הועסקה כעובדת בחנות "קוויק סטופ" באשקלון. במהלך חודש אפריל 2014, במספר משמרות שונות, גנבה הנאשמת מבעל החנות סכום של כ-1,500 ₪ במזומן.

הסדר טיעון

2. ביום 12.6.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה בכתב אישום מתוקן, תורשע ותופנה לשרות המבחן לקבלת תסקיר שיבחן גם את שאלת ההרשעה. לא הוצגה הסכמה עונשית. עוד סוכם שהמאשימה אינה מחויבת להמלצות התסקיר.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 20.12.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת. הנאשמת בת 22, רווקה, סיימה 12 שנות לימוד, משרתת בשירות סדיר בצה"ל, בשל בעיות משמעת נשפטה למאסר במסגרת שירותה. במהלך שירותה הצבאי ניתן לה אישור לעבוד בשל מצבה הכלכלי. התסקיר מתאר את הנסיבות המורכבות של ילדותה ואת ניתוק הקשר עם אביה הביולוגי. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, לקחה אחריות על ביצוע העבירה, טענה כי בעל המקום היה חייב לה כסף, אך לא עמד בהתחייבותו כלפיה, לטענתה זכתה ליחס מזלזל. הנאשמת הביעה חרטה בפני שירות המבחן וציינה כי מבינה כיום שהיה עליה לפנות לגורמי אכיפת החוק ולא לפעול באופן בו פעלה.

שירות המבחן התרשם כי קיימת נזקקות טיפולית משמעותית והנאשמת הביעה הסכמתה להשתלב בטיפול. לאור

האמור המליץ שירות המבחן על פיקוח למשך שנה במהלכו תשולב בטיפול קבוצתי לנשים וכן על ענישה בדמות של"צ.

שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היווה עבור הנאשמת גורם מרתיע, לאור מכלול הנתונים ובשים לב לגילה הצעיר המליץ לשקול להימנע מהרשעתה.

טיעונים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירה, לערכים המוגנים שנפגעו, לכך שהעבירה בוצעה תוך ניצול האמון שנתן בה המעביד, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-12 חודשי מאסר. הגישה את רישומה הפלילי מביה"ד צבאי, הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה, ביקשה שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן ועתרה להשית על הנאשמת את הרף התחתון של המתחם: 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.

5. ב"כ הנאשמת ציין כי הנאשמת בת 22, שימשה כמאבטחת מתקנים בשירותה הצבאי, כיום עובדת בחנות בגדים, סיימה 12 שנות לימוד על אף הקשיים שחוותה בחייה והמפורטים באריכות בתסקיר שירות המבחן, בעלת שאיפות ללמוד רפואה באקדמיה. ב"כ הנאשמת הפנה לנסיבות חייה כפי שמפורטות בתסקיר, למצוקה הכלכלית בביתה, לכך שבעת ביצוע העבירה היתה צעירה מאוד, כבת 19, על גבול הקטינות, המעשה נעשה בלהט הרגע. ב"כ הנאשמת טעו כי העבירה בוצעה על רקע חוב המעסיק לנאשמת. הנאשמת ראתה בהתנהלותו של המעסיק זלזול והשפלה והדבר התחבר לזלזול ולנטישת אביה בילדותה.

ב"כ הנאשמת התייחס ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. ביקש שהפיצוי יהיה סמלי. לדבריו אין להתייחס לרישום הפלילי מבית הדין הצבאי ויש לעשות הפרדה ולראותה כנעדרת עבר פלילי.

6. הנאשמת ביקשה לומר דברים. הביעה צער וחרטה על מעשיה, ציינה שכיום עובדת בחנות בגדים, נרשמה ללימודי רפואה אך עצרה הליך זה, שאיפתה להיות רופאה, ללמוד.

דין

מתחם העונש ההולם

7. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של גניבה ממעביד הוא הגנה על רכושו של אדם והגנה על אמון מעביד בעובדו.

8. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הבינוני- נמוך. מחד הנאשמת ניצלה את האמון שניתן בה וגנבה ממעבידה כספים במשך מספר משמרות שונות. מאידך הסך הכולל של הגניבה שיוחסה לה עומד על כ-1,500 ₪.

9. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בחנתי את התקיימותן של הנסיבות המפורטות בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין:

- א. אין אינדיקציה לכך שקדם תכנון מוקדם לביצוע העבירה, עם זאת אין מדובר באירוע חד פעמי, אלא בעבירה שנמשכה במהלך מספר משמרות.
- ב. הנאשמת ביצעה את העבירה בעצמה ואין אינדיקציה להשפעה של אחרים עליה.
- ג. הנזק שצפוי היה להיגרם והנזק שנגרם מביצוע העבירה, הוא פגיעה במצבו הכלכלי של העסק ופגיעה ביכולת המעסיק ליתן אמון בעובדיו. נתתי דעתי לכך שעל פי כתב האישום המתוקן הסכום שנגנב הוא כ- 1,500 ₪.
- ד. הסיבות שהביאו את הנאשמת לביצוע העבירה: נתתי דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן כי העבירה בוצעה על רקע מצב כלכלי קשה, נסיבות חיים מורכבות לצד תחושות סובייקטיביות של זלזול אשר חשה הנאשמת מול המעסיק. (יובהר במפורש כי אין בכך כדי לקבוע כי הנאשמת אכן נוצלה וקופחה, זאת ועוד מטיעוני המאשימה עולה כי אין כל אינדיקציה לקיומו של חוב המעביד כלפי הנאשמת).
- ה. יכולת הנאשמת להבין את מעשיה ולהימנע מעשייתם: הנאשמת יכולה היתה להבין את מעשיה ולהימנע מעשייתם.
- ו. ניצול לרעה של כוחה או מעמדה של הנאשמת: הנאשמת ניצלה לרעה את האמון שניתן בה, ואת תפקידה כעובדת בחנות והגישה שניתנה לה לכספי העסק.
10. באשר לשיקולי הענישה בעבירה של גניבה בידי עובד ראו ע"פ 3587/12 דדון נגד מדינת ישראל, שם דובר בעובדת שגנבה כספים ממעבידה:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שיש ליתן משקל רב לשיקול ההרתעת, תוך מתן משקל מופחת לנסיבות אישיות, במסגרת שיקולי הענישה בעבירות "כלכליות" אשר מבוצעות עבור בצע כסף ואשר כוללות שליחת יד לכספי המעביד או לכספי הציבור, על מנת ליידע עבריינים פוטנציאליים כי "הסיכון גובר על הסיכוי".

ראו גם דבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (ת"א) 72220/04 מדינת ישראל נ' כהנים מרדכי:

"אפשר וצריך לדרוש ממעסיק שינקוט אמצעי הגנה מרביים כדי לשמור על רכושו, כנגד גנבים "מן החוץ" - אך קשה אם לא בלתי אפשרי, להתגונן מראש כנגד עובד "מבפנים", שבתוקף תפקידו ומכוח האימון שהמעביד רוחש לו - יש לו גישה טבעית לרכושו של המעביד. על כן, מתחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה".

11. בחינת מדיניות הענישה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. ראו למשל:

- רע"פ 5540/15 **גאוי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.8.15) - 8 חודשי מאסר (עובדתמשקבית גבבההמבקשת גבבה פנקסישיקיםוהשתמשהבמרמהב- 71 שיקים. רכשה מוצרים ושירותים בסךכוללשל 105,506 ₪).
- רע"פ 1960/15 **ברוקס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.3.15) - 8 חודשי מאסר (עובד בחברת לאחזקת מבנים קיבל 191 פעמים תשלומים בסכומים שונים מדיירים, הנפיק חשבוניות פיקטיביות וגנב ממעבידו סך כולל של 75,334 ₪).
- רע"פ 8360/11 **שפיגלר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.11.11) - 24 חודשי מאסר (כמנהלת כספים בסניף בטל"א גבבה 363,567 ₪ מכספי בטל"א)
- רע"פ 3153/10 **שבתשולי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.4.10) - 8 חודשי מאסר - (עובד במפעל תכשיטים כמלטש גנב בשלוש הזדמנויות שונות ממעבידו תכשיטי זהב בסכום כולל של 2,000 דולר)
- עפ"ג (י-ם) 6567-03-15 **כיוורק קריקוריאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.8.15) - מאסר על תנאי ו- 220 שעות של"צ (עובד בנק הדואר זייף בשתי הזדמנויות חתימות של 2 לקוחות וגנב מחשבונם סכום כולל של 3800 ₪. כמו כן גנב מקופת הבנק 520 דולר.)
- ע"פ (חיפה) 59265-01-15 **מדינת ישראל נ' אבו רוקן** (פורסם בנבו, 16.4.15) - 16 חודשי מאסר (כולל הפעלת מאסר על תנאי של 10 חודשים (עוזרת בית גבבה רכוש בשווי של 137,100 ש"ח שכלל תכשיטים וכסף מזומן).
- ע"פ (ת"א) 20466-10-14 **אילטוב נ' מדינת ישראל - 4 ח' ע"ש** (פורסם בנבו, 25.2.15), (קופאי בסופר גנב ממעבידו בסך של 10,000 ₪. על ידי ביצוע החזרים של מוצרים לחנות ונטילת הכסף).
- ע"פ (י-ם) 9725-02-14 **קורסיה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.3.14), 50 ימי מאסר בעבודות שירות (פקידה בלשכת הסחר גבבה ממעבידה סך של 66,499 ₪ שהתקבל מלקוחות).
- עפ"ג (י-ם) 11681-02-14 **חביב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.3.14) - 14 חודשי מאסר(נהגמשאיתבחברת הובלות גנב עשרותפעמיםחומרבינייןשבבעלותמעסיקתו בשווי של 150,000 ₪).
- עפ"ג (חיפה) 40674-04-13 **מדינת ישראל נ' קטש ואח'** (פורסם בנבו, 11.7.13) - מאסר על תנאי ו- 400 שעות של"צ (עובד מפעל בטחוני גנב מהמפעל, במהלך עבודתו, גרגרי זהב שנפלטו בעת היצור, בשווי כולל של 190,000 ₪).
- ע"פ (מח' י-ם) 4384-09-12 **שולם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.1.13) - מאסר על תנאי - (הנאשם קיבל עבור החברה בה עבד סכומי כסף בשלוש הזדמנויות, עבור הזמנת סחורה בסכום כולל של כ- 2,500 ש"ח, ולקח אותם אל כיסו).
- עפ"ג (ב"ש) 6704-09-09 **בלוסטוצקי נ' פרקליטות מחוז דרום-פלילי** (פורסם בנבו, 1.3.10) - 4 חודשי מאסר בעבודות שירות (קופאי בבנק גנב מקופת הבנק סכומי כסף שונים המסתכמים לסך של 35,000 ₪).
- עפ"ג (מרכז) 3452-04-15 **טמירוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.6.15), נדחה ערעורה של הנאשמת אשר נדונה ל- 45 ימי מאסר בעבודות שירות (עובדת משק בית גבבה טלפון סלולרי השייך למתלוננת. ועשתה בו שימוש בסך כולל של 5,233 ₪. הנאשמת צירפה תיק נוסף של גניבת כסף מזומן בסך 4,400 ₪ ממעבידה).
- ת"פ (רמלה) 65993-11-15 **מדינת ישראל נ' דבח** (פורסם בנבו, 3.11.16). 3 חודשי מאסר בעבודות

שירות (כספרית בחברת פוקס גנבה במשך 4 חודשים תווי קניה בשווי 60,000 ₪).

ת"פ (רמלה) 6716-08-14 **מדינת ישראל נ' ברוך** (פורסם בנבו, 18.1.16), מאסר על תנאי ושלצ בהיקף 320 שעות (עובד קו חלוקה גנב מוצרים בשווי 3242 ₪).

ת"פ (רמלה) 20266-09-13 **מדינת ישראל נ' לוי** - מאסר על תנאי ו- 300 שעות של"צ (עובדת משק בית גנבה תכשיטים מ- 3 בתים בהם עבדה - החזירה את מרבית הרכוש).

ת"פ (קג"ת) 25346-09-13 **מדינת ישראל נ' מגניה דרכון** - מאסר על תנאי ו- 300 שעות של"צ (הנאשמת עבדה 5 שנים כמטפלת של המתלוננת, קשישה בת 85, וגנבה מתיקה סך של 10,000 ₪).

ת"פ (קג"ת) 57719-11-12 **מדינת ישראל נ' דויטאשילי** (פורסם בנבו, 3.9.13) - 4 חודשי מאסר בעבודות שירות (עובד בחברת קייטרינג גנב מספר פעמים ארגזי בשר ממעבדו. באחת מהפעמים מכר אותם בסכום של 12,000 ₪).

ת"פ (אילת) 44417-07-12 **מדינת ישראל נ' פדידה** (פורסם בנבו, 4.2.15), 3 חודשי מאסר בעבודות שירות (פקידה במלון ביטלה הזמנות של לקוחות ונטלה לעצמה את כספי התמורה ששילמו אורחי המלון בסך 15,000 ₪).

ת"פ (נתניה) 4965-02-12 **מדינת ישראל נ' שושן** (פורסם בנבו, 6.2.13) - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (מחסנאי במרכול גנב מוצרים בשווי של כ-20,000 ₪).

ת"פ (חיפה) 31410-06-11 **מדינת ישראל נ' דויד** (פורסם בנבו, 14.9.11) - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (עובד בחברת שליחויות גנב חבילות דואר אשר הכילו מכשור אלקטרוני אשר ערכם הכולל עולה על 1,000 ₪).

ת"פ (ת"א) 2805-04-11 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (פורסם בנבו, 28.11.11) - מאסר על תנאי - (גניבה ממעביד והונאה בכרטיס חיוב. הנאשמת עשתה שימוש בכרטיס האשראי של מעסיקתה במספר הזדמנויות וגנבה סכום של מספר אלפי שקלים).

ת"פ (רמלה) 55418-10-10 **מדינת ישראל נ' גל** (פורסם בנבו, 7.12.14) - מאסר על תנאי ושל"צ בהיקף 400 שעות (עובד "לילו" גנב מקופת החנות כסף מזומן וכן מוצרים בשווי כולל של 12,000 ₪).

ת"פ (י-ם) 23813-09-10 **מדינת ישראל נ' גובראן** (פורסם בנבו, 16.1.12) - מאסר על תנאי ו- 300 שעות שלצ (הנאשם, מנהל סניף מקדונלדס ביטל במספר רב של הזדמנויות רישום של עסקאות ששולמו במזומן והקליד תחתן, באופן ידני, פרטים של כרטיסי חיוב של לקוחות אשר קנו במקום בעבר - סכום הגניבה הצטבר לסך של 48,780 ₪).

ת"פ (ת"א) 31945-01-10 **מדינת ישראל נ' גבר** (פורסם בנבו, 8.9.11) - מאסר על תנאי ומבחן (עובדת ניקיון בסופר פארם גנבה 4300 ₪ מפדיון הסניף).

ת"פ (עכו) 7635-07-08 **מדינת ישראל נ' קריחלי** (פורסם בנבו, 5.10.10) - 3 חודשי מאסר בעבודות

שירות (גנבה כספים ממעבידה ב- 12 מקרים שונים, ובסכום כולל של כ- 53,000 ₪).

ראו מקרים בהם ההליך הסתיים ללא הרשעה:

- ת"פ (כ"ס) 32248-08-12 **מדינת ישראל נ' עזרא** (פורסם בנוב, 13.11.13), אי הרשעה ושל"צ (מנהל משמרת בבורגר ראנץ' גנב במשך חודשיים 4,000 ₪ מקופות סניפי המעביד).
 - ת"פ (ראשל"צ) 55165-02-16 **מדינת ישראל נ' רייס** (טרם פורסם, 18.6.17), אי הרשעה, של"צ, צו מבחן. (דיילת כרטוס שפוטרה עקב אי סדרים, הסיגה גבול, נכנסה למשרדי החברה בה עבדה וגנבה מהכספת, באמצעות מפתח שהיה ברשותה 790 ₪, 100 יורו ו-100 דולר).
 - ת"פ (ק"ג) 13457-02-14 **מדינת ישראל נ' חלפסקי** (טרם פורסם, 30.3.15), הנאשם גנב ממעבידו 6 מכלי סולר המכילים סולר בשווי של 600 ₪, נדון במסגרת הסדר לצו של"צ ללא הרשעה.
 - ת"פ (כ"ס) 37358-09-15 **מדינת ישראל נ' אבו ראס ואח'** (פורסם בנוב, 30.4.17), בוטלה הרשעתן של שתי הנאשמות, הוטל עליהן צו של"צ ופיצוי (הנאשמות שהינן עובדות בשופר סל גנבו בצוותא מוצרים בשווי 2,796 ₪, בכך שרכשו סלסלה מלאה מוצרים ורק את חלקם העבירו בקופה, אחת הנאשמות עבדה כקופאית).
 - ת"פ (ק"ג) 45818-03-12 **מדינת ישראל נ' אברמוביץ ואח'** (14.7.15), 5 נאשמים שהועסקו כנהגים בחברת משאיות, קשרו קשר לגנוב דלק ממעבידם וביצעו ריבוי עבירות של גניבת דלק מהמעביד בסכום כולל משוער של למעלה מ- 50,000 ₪. נדונו לצו של"צ והתחייבות, ללא הרשעה.
- למקרים נוספים שהסתיימו ללא הרשעה, ראו גם: ת"פ (רחובות) 1054/03 **מדינת ישראל נ' גמליאל** (1.4.04); ת"פ (נצרת) 2805/06 **מדינת ישראל נ' סרלקר** (8.3.09); ת"פ (י-ם) 1913/07 **מדינת ישראל נ' אלמקייס** (2.2.10); ת"פ (ק"ג) 666/07 **מדינת ישראל נ' טל** (22.7.09); ת"פ (ת"א) 7210/08 **מדינת ישראל נ' שרעבי** (8.11.09); ת"פ (אשדוד) 353/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (8.1.10); ת"פ (י-ם) 1756/09 **מדינת ישראל נ' חלפה** (15.7.12); ת"פ (דימונה) 47524-11-10 **מדינת ישראל נ' בורנסקו** (22.3.12); ת"פ (ק"ג"ת) 46092-10-15 **מדינת ישראל נ' בורודצ'וק** (31.12.17).

12. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בנסיבותיו נע ממאסר מותנה ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל.

ביטול ההרשעה

13. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשמת האינדיבידואלית לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשמת. **בפרשת כתב** ציין כב' השופט ש' לזין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

בע"פ (מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט כי מדובר במעין "**מקבילית כוחות**":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטי, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

14. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי **ניתן בנסיבותיה של הנאשמת לוותר על הרשעתה בדין**.

15. על אף שבפרשה שבפניי אין עסקינן במעידה חד פעמית אלא בגניבה שנמשכה על פני מספר משמרות, עדיין עסקינן במשמרות שהתפרסו על פני חודש בלבד, סכום הגניבה הכולל הסתכם בסך של 1,500 ₪. מידת הפגיעה בערך המוגן אינה ברף הגבוה.

הנאשמת לקחה אחריות מלאה ומידית. הנאשמת הביעה צער וחרטה.

הנאשמת ביצעה את העבירות לפני כמעט 4 שנים עת היתה צעירה בגילה, בת 19.

הנאשמת נעדרת עבר פלילי קודם (למעט הרשעה מבית דין צבאי), ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע עבורה, הנאשמת גילתה פתיחות ונכונות לעבור הליך טיפולי. הנאשמת בעלת שאיפות לנהל אורח חיים נורמטיבי ומעוניינת להשתלב בלימודים אקדמאים.

שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעת הנאשמת.

14. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, לאור אופי העבירה ונסיבות ביצועה, לאור היקף הגניבה המיוחס לה (1,500 ₪), לאור היות הנאשמת נעדרת עבר פלילי (למעט הרישום מבית דין צבאי), לאור חלוף הזמן, לאור גילה הצעיר, לאור הנזק שיגרם לנאשמת כתוצאה מהרשעתה, מצאתי לנכון לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתה של הנאשמת בדין.

לפיכך, אני מבטלת את הכרעת הדין המרשיעה בעניינה של הנאשמת, כפי שניתנה ביום 12.6.17.

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תשע"ח, 31/01/2018 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

הכרעת דין ללא הרשעה

לאור הודאת הנאשמת אני קובעת כי הנאשמת ביצעה את העבירה של גניבה בידי עובד ממעביד, עבירה בניגוד לסעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אך אני נמנעת מהרשעתה.

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תשע"ח, 31/01/2018 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

גזר דין ללא הרשעה

הגם ששירות המבחן המליץ על הטלת של"צ בהיקף של 100 שעות, לאור חומרת העבירה מצאתי להטיל על הנאשמת של"צ בהיקף יותר נרחב מזה אשר הומלץ על ידי שירות המבחן.

לאור קביעתי כי הנאשמת ביצעה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום המתוקן אני מחייבת את הנאשמת כדלקמן:

1. הנני מטילה על הנאשמת צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשמת תימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן תשולב הנאשמת בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו, להרשיעה ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו המבחן.

2. הנני מטילה על הנאשמת צו לביצוע 250 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן תוך 60 יום מהיום, אשר אותה ללא צורך בקיום דיון נוסף.

הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו, להרשיעה ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו השל"צ.

3. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בהן הודתה והכל תוך שנה מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא תחתום הנאשמת כאמור, תיאסר למשך 15 יום.

4. הנאשמת תשלם פיצוי למתלונן ציון גואטה, ע"ת 3 בסך 2000 ₪
הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כשהראון החל מיום 1.3.18.

ככל שיש מוצגים יושמדו בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תשע"ח, 31/01/2018 במעמד הנוכחים.